

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีเชิงบรรยาย มีวัตถุประสงค์สำคัญ 3 ประการ คือ ประการแรก เพื่อพัฒนากรอบแนวคิดของสำนักสากล จากการสัมภาษณ์สอบถามผู้เชี่ยวชาญและศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างเป็น โมเดลการวัดสำนักสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทย ประการที่สอง เพื่อพัฒนามาตรสำนักสากลจากกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้น โดยตรวจสอบคุณภาพของมาตรสำนักสากลทั้งด้านความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน ความตรงตามเกณฑ์สัมพัทธ์ และความตรงตามโครงสร้าง และประการที่สาม เพื่อเปรียบเทียบความสอดคล้องระหว่าง โมเดลสำนักสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทย โมเดลสำนักสากลที่ Hett พัฒนาขึ้น และ โมเดลที่มีการผสมผสานจากทั้งสองโมเดล

วิธีการดำเนินการวิจัยประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลักคือ ขั้นที่ 1 การพัฒนากรอบแนวคิดสำนักสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทย, ขั้นที่ 2 การสร้างมาตรและทดลองใช้, และขั้นที่ 3 การตรวจสอบคุณภาพของมาตร

โดยขั้นที่ 1 เป็นการศึกษารวบรวมแนวคิดทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสำนักสากลและมาตรที่พัฒนาขึ้นมาแล้ว เพื่อสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดสำนักสากลในเบื้องต้น ต่อมาเป็นการกำหนดนิยามกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ พร้อมทั้งสร้างข้อคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญแต่ละสาขา ภายหลังจากการสัมภาษณ์และสอบถามผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 ท่าน แล้ววิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์และการค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นกรอบในการสร้างมาตรและข้อคำถาม โดยกำหนดรูปแบบของมาตรแบบมาตรรวมประมาณค่าของลิเคิร์ต (Summated rating scale)

วิธีดำเนินการวิจัยขั้นที่ 2 เป็นการสร้างข้อคำถามที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาในขั้นที่ 1 มีจำนวนข้อคำถามในเบื้องต้นทั้งสิ้น 74 ข้อคำถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา จากผู้เชี่ยวชาญ 6 ท่าน โดยมีค่าดัชนี IOC มากกว่าจุดตัดคือ 0.60 ขึ้นไป และในจำนวน 74 ข้อนี้มีข้อที่มีค่าดัชนี IOC เท่ากับ 1 ถึง 67 ข้อ ภายหลังจากการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาแล้ว ได้นำไปทดลองใช้กับกลุ่มนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตจำนวน 62 คน แล้ววิเคราะห์คุณภาพข้อคำถามโดยพิจารณาความสัมพันธ์ทางบวกกับผลรวมคะแนนจากทุกข้อของมาตร พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขและคัดเลือกข้อคำถาม

สำหรับวิธีดำเนินการวิจัยขั้นที่ 3 เป็นการตรวจสอบคุณภาพของมาตรที่พัฒนาขึ้น โดยนำมาตรที่ผ่านการคัดเลือกข้อคำถามไปใช้วัดกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับ

ปริญญาบัณฑิตจำนวน 1,739 คน จากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ประเภทจำกัดรับ ที่เปิดสอนตั้งแต่ระดับปริญญาตรีสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวม นำไปตรวจสอบคุณภาพของมาตร ในด้านความตรงตามโครงสร้าง ความตรงตามเกณฑ์สัมพันธภาพ ความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน แล้วหาคะแนนปกติวิสัย พร้อมทั้งการแปลความหมายของคะแนนสำนักสากลจากมาตรสำนักสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทยที่พัฒนาขึ้น

สำหรับความตรงตามเกณฑ์สัมพันธภาพ ได้ตรวจสอบมาตรสำนักสากล ที่ Hett (1993) พัฒนาไว้แล้ว พร้อมทั้งได้ให้ความหมายสำนักสากลว่า เป็นทัศนระดมองโลกในลักษณะการพิจารณาตนเองในฐานะที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสังคมโลกและมีความรู้สึกประทับใจต่อโลกในฐานะสมาชิกคนหนึ่ง ลักษณะมาตรเป็นแบบลิเคิร์ต 5 ช่วงการตอบ จำนวน 30 ข้อคำถาม แบ่งออกเป็น 5 องค์ประกอบ คือ ความรู้สึกประทับใจ 7 ข้อ, ความหลากหลายทางวัฒนธรรม 8 ข้อ, ผลจากการกระทำ 5 ข้อ, การมองโลกเป็นศูนย์กลาง 5 ข้อ, และการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างกัน 5 ข้อ โดยรวมมีความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายในทั้งฉบับเท่ากับ 0.81

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนิสิตนักศึกษา และลักษณะของข้อคำถามด้วยสถิติเชิงบรรยาย, การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถาม และระหว่างมาตร, การวิเคราะห์ความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน, การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว, การวิเคราะห์คะแนนปกติวิสัย โดยใช้โปรแกรม SPSS และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ด้วยโปรแกรม LISREL

สรุปผลการวิจัย

ผลการพัฒนามาตรสำนักสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทย สรุปได้ดังนี้

1. ผลจากการพัฒนากรอบแนวคิดจากการสอบถามสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ และการค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดนิยามและกรอบแนวคิดของสำนักสากลที่สร้างขึ้นตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทย ดังนี้

สำนักสากล (Globalmindedness) หมายถึง ทัศนระดมองโลกด้วยมุมมองที่กว้างไกลยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีการใส่ใจต่อประเด็นปัญหาโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การใช้ทรัพยากร และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เห็นว่าทุกประเทศต้องมีการพึ่งพาอาศัยกัน และอยู่ร่วมกันอย่างสันติ และถือว่ามนุษย์ทุกคนในโลกต่างเป็นหนึ่งในสมาชิกของพลโลก มีสิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาคกัน โดยแบ่งองค์ประกอบเป็น 4 ด้าน คือ 1) การยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม เป็นความรู้สึกชื่นชมและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่นๆ ไม่มองว่าวัฒนธรรมตนเองเป็น

วัฒนธรรมที่ดีที่สุดเพียงอย่างเดียว สนใจเรียนรู้ในประเด็นต่างๆทางวัฒนธรรมหรือภาษาต่างประเทศ มีความต้องการที่จะติดต่อสัมพันธ์กับคนต่างชาติหรือต่างวัฒนธรรม 2) การใส่ใจต่อประเด็นปัญหาโลก เป็นความรู้สึกใส่ใจและตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งประเด็นปัญหาที่ประสบอยู่ในปัจจุบันและปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การใช้ทรัพยากรและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม 3) การพึ่งพาอาศัยและอยู่ร่วมกัน โดยสันติ เป็นความรู้สึกเห็นถึงคุณค่าของการอยู่ร่วมกันของมวลมนุษยชาติ ที่ต้องมีการพึ่งพาอาศัย ร่วมมือ และเข้าไปช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ระหว่างนานาประเทศ และเห็นความสำคัญของการอยู่ร่วมกัน โดยสันติ และ 4) การเป็นสมาชิกพลโลก เป็นความรู้สึกที่เห็นว่าตนเองมีฐานะเป็นสมาชิกหนึ่งในสังคมโลก นอกเหนือจากการเป็นสมาชิกของสังคมและประเทศของตน ปฏิบัติตนตามหน้าที่พลเมืองที่ดี มีความเห็นว่ามนุษย์ทุกชาติทุกภาษามีความเสมอภาคกัน มีศักดิ์ศรีความเป็นคนเท่าเทียมกัน รู้สึกเห็นถึงคุณค่าเพื่อนมนุษย์ และเคารพในสิทธิและเสรีภาพของมนุษย์คนอื่นๆ

2. ผลการพัฒนามาตรสำนักสากลจากกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้น และการตรวจสอบคุณภาพของมาตรสำนักสากล สรุปผลได้ดังนี้

2.1 สถิติพื้นฐานของข้อคำถามมาตรสำนักสากล

มาตรสำนักสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทย ลักษณะเป็นมาตรแบบลิเคิร์ต (Likert-type scale) แบ่งการตอบออกเป็น 5 ช่วง จำนวน 43 ข้อ ประกอบด้วย การยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม 10 ข้อ การใส่ใจต่อประเด็นปัญหาโลก 12 ข้อ การพึ่งพาอาศัยและอยู่ร่วมกันโดยสันติ 10 ข้อ และการเป็นสมาชิกพลโลก 11 ข้อ

องค์ประกอบด้านการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.04-4.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อยู่ระหว่าง 0.73-1.13 โดยส่วนใหญ่ผลการตอบข้อคำถามมีลักษณะเป็นเบ้ซ้าย ค่าความโด่งเป็นบวก และมีความสัมพันธ์รายข้อกับผลรวมคะแนนจากทุกข้อเป็นบวก

องค์ประกอบด้านความใส่ใจในปัญหาโลก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.03-4.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อยู่ระหว่าง 0.74-1.21 ผลการตอบข้อคำถามมีลักษณะเป็นเบ้ซ้าย ค่าความโด่งส่วนใหญ่เป็นบวก และมีความสัมพันธ์รายข้อกับผลรวมคะแนนจากทุกข้อเป็นบวก

องค์ประกอบด้านการพึ่งพาอาศัยและอยู่ร่วมกันโดยสันติ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.26-4.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อยู่ระหว่าง 0.68-1.01 โดยส่วนใหญ่ผลการตอบข้อคำถามมีลักษณะเป็นเบ้ซ้าย ค่าความโด่งเป็นบวก และมีความสัมพันธ์รายข้อกับผลรวมคะแนนจากทุกข้อเป็นบวก

องค์ประกอบด้านการเป็นสมาชิกพลโลก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.41-4.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อยู่ระหว่าง 0.75-1.19 ผลการตอบข้อคำถามมีลักษณะเป็นเบ้ซ้ายและเบ้ขวาใกล้เคียงกัน ค่าความโด่งเป็นบวกและเป็นลบเท่าๆกัน และมีความสัมพันธ์รายข้อกับผลรวมคะแนนจากทุกข้อเป็นบวก

2.2 ความตรงตามโครงสร้าง

มาตรฐานนี้สากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทย มีความตรงตามโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน สรุปว่า โมเดลองค์ประกอบทั้ง 4 ด้านและโมเดลสำนักสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทยมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าไค-สแควร์ที่ได้มีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 ความตรงตามเกณฑ์สัมพันธ

มาตรฐานนี้สากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทยมีความตรงตามเกณฑ์สัมพันธ โดยมีค่าความสัมพันธ์กับมาตรฐานสากลที่ Hett พัฒนาขึ้น เท่ากับ 0.70 อย่างมีนัยสำคัญระดับ 0.01

2.4 ความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน

มาตรฐานนี้สากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทยมีความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายในรวมทั้งฉบับสูงถึง 0.84 โดยในมาตรวัดย่อยด้านการยอมรับความหลากหลาย และการใส่ใจต่อประเด็นปัญหาโลกมีความเที่ยงเท่ากับ 0.66 รองลงมาคือ การพึ่งพาอาศัยและอยู่ร่วมกัน โดยสันติ และการเป็นสมาชิกพลโลก มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.58 และ 0.52 ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบความสอดคล้องของโมเดลสำนักสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทย โมเดลสำนักสากลที่ Hett พัฒนาขึ้น และโมเดลที่มีการผสมผสานจากทั้งสองโมเดล สรุปได้ว่า โมเดลทั้งสามมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ไม่แตกต่างกัน แต่โมเดลสำนักสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทยสามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรสำนักสากลได้มากที่สุด ร้อยละ 86 รองลงมาคือ โมเดลสำนักสากลที่ Hett พัฒนาขึ้น และโมเดลที่มีการผสมผสานจากทั้งสองโมเดล ร้อยละของการทำนายเท่ากับ 82 และ 61 ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการพัฒนามาตรฐานนี้สากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทย มีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. กรอบแนวคิดสำนักสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทย

ผลจากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการสอบถามสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาจำนวน 20 ท่าน ได้กำหนดนิยามของสำนักสากล (Global-mindedness) ที่สร้างขึ้นตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทย ว่า “เป็นทัศนคติการมองโลกด้วยมุมมองที่กว้างไกล ยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีการใส่ใจต่อประเด็นปัญหาโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ทรัพยากร และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เห็นว่าทุกประเทศต้องมีการพึ่งพาอาศัยกันและอยู่ร่วมกันอย่างสันติ และถือว่ามนุษย์ทุกคนในโลกต่างเป็นหนึ่งในสมาชิกของพลโลก มีสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคกัน” จากการให้ความหมายดังกล่าวจะมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ Sampson and Smith (1957) ซึ่ง

นิยาม สำนักานานาชาติ (worldmindedness) ว่า “เป็นกรอบที่ใช้อ้างอิงหรือการให้ความสำคัญกับคุณค่าในเรื่องของการมองโลกเกี่ยวกับปัญหาของมนุษยชาติมากกว่าการเป็นคนของชาติใดชาติหนึ่งโดยเฉพาะ” รวมถึงคำนิยาม สำนักาสากล ของ Hett (1993) ซึ่งกล่าวว่า สำนักาสากล “เป็นทรศนะการมองโลกในลักษณะการพิจารณาตนเองในฐานะที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสังคมโลก และมีความรู้สึกรับผิดชอบต่อโลกในฐานะสมาชิกคนหนึ่ง”

จากนิยามที่สร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับการให้ความสำคัญสำนักานานาชาติของ Sampson and Smith (1957) และ Hett (1993) ในประเด็นของการให้ความสำคัญกับ ปัญหาของมนุษยชาติที่เกิดขึ้นในโลก, การพิจารณาตนเองว่าเป็นหน่วยหนึ่งในสมาชิกพลโลก และการเห็นว่าสังคมโลกนั้นมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

เมื่อพิจารณาถึงองค์ประกอบย่อยของสำนักาสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทย ผลจากการศึกษาแบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบตามคุณลักษณะ ได้แก่ การยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม, การใส่ใจต่อประเด็นปัญหาโลก, การพึ่งพาอาศัยและอยู่ร่วมกัน โดยสันติ, และการเป็นสมาชิกของพลโลก ในขณะที่การแบ่งองค์ประกอบย่อยของ สำนักานานาชาติ ของ Sampson and Smith (1957) แบ่งตามเนื้อหาได้ 8 องค์ประกอบ ได้แก่ ศาสนา, การอพยพย้ายถิ่น, การปกครอง, เศรษฐกิจ, ความรักชาติ, เชื้อชาติ, การศึกษา, และสงคราม ซึ่งต่อมา Enloe, Minoura, Wills et al (1991) ได้นำองค์ประกอบของ Sampson and Smith (1957) นำมาปรับปรุงเพิ่มเติม เหลือเพียง 6 องค์ประกอบ คือ การอพยพย้ายถิ่น, สงคราม, เศรษฐกิจ, เชื้อชาติ, ความเป็นพลโลก, และวัฒนธรรม, ส่วนการศึกษาของ Hett (1993) แบ่งองค์ประกอบสำนักาสากล ตามคุณลักษณะ ซึ่งเป็นผลหลังจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ 5 องค์ประกอบ คือ ความรู้สึกรับผิดชอบ, ความหลากหลายทางวัฒนธรรม, ผลจากการกระทำ, การมองโลกเป็นศูนย์กลาง และการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างกัน

จากประเด็นการแบ่งองค์ประกอบย่อยของการวัดสำนักานานาชาติและสำนักาสากล ดังกล่าว พบว่า สำนักาสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทย มีองค์ประกอบใกล้เคียงกับผลการศึกษาของ (Enloe, Minoura, Wills et al, 1991; Hett, 1993) ในประเด็นของ วัฒนธรรมหรือความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีความสอดคล้องในองค์ประกอบย่อยจากการศึกษาของ Enloe, Minoura, Wills et al (1991) ในเรื่องของ ความเป็นพลโลก และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Hett (1993) ในเรื่อง การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างกัน สำหรับรายละเอียดของการเปรียบเทียบนิยามองค์ประกอบย่อย แสดงในตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 การเปรียบเทียบการนิยามองค์ประกอบย่อยสำนักสากล

สำนักสากลที่ Hett พัฒนาขึ้น	สำนักสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทย
องค์ประกอบที่สอดคล้อง	
<p>1. ความหลากหลายทางวัฒนธรรม (Cultural Pluralism) : เป็นความชื่นชมยินดีในความหลากหลายทางวัฒนธรรมในโลก และเชื่อว่าวัฒนธรรมทั้งหมดนั้นมีคุณค่าที่จะแสดงให้เห็นปรากฏ ได้ด้วยการทำให้เกิดความพอใจในการสำรวจ และความพยายามเข้าใจกรอบวัฒนธรรมอื่นๆ</p> <p>2. การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างกัน (Interconnectedness) : เป็นความตระหนักและความชื่นชมของการมีปฏิสัมพันธ์คนและชาติทั้งหมด ซึ่งเป็นผลให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของในโลก หรือความสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้น ในครอบครัวของมนุษยชาติเดียวกัน</p>	<p>1. การยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม : เป็นความรู้สึกชื่นชมและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมอื่นๆ ไม่มองว่าวัฒนธรรมตนเองเป็นวัฒนธรรมที่ดีที่สุดเพียงอย่างเดียว สนใจเรียนรู้ในประเด็นต่างๆทางวัฒนธรรมหรือภาษาต่างประเทศ มีความต้องการที่จะติดต่อกับสัมพันธ์กับคนต่างชาติหรือต่างวัฒนธรรม</p> <p>2. การพึ่งพาอาศัยและอยู่ร่วมกัน โดยสันติ : เป็นความรู้สึกเห็นถึงคุณค่าของการอยู่ร่วมกันของมวลมนุษยชาติ ที่ต้องมีการพึ่งพาอาศัย ร่วมมือ และเข้าไปช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างนานาประเทศ และเห็นความสำคัญของการอยู่ร่วมกัน โดยสันติ</p>
องค์ประกอบที่แตกต่าง	
<p>1. ความรู้สึกรับผิดชอบ (Responsibility) : เป็นหน้าที่บุคคลได้ตระหนักอย่างลึกซึ้งต่อคนอื่นๆ ในทุกส่วนของโลก ด้วยความรู้สึกรับผิดชอบต่ออย่างมีศีลธรรมเป็นเบื้องต้น ต่อการพยายามและพัฒนาสภาพความเป็นอยู่ของคนใดคนหนึ่ง ในโลก</p> <p>2. ผลจากการกระทำ (Efficacy) : เป็นความเชื่อว่าการกระทำของบุคคลสามารถทำให้เกิดผลที่แตกต่าง และความเชื่อว่าประเด็นความผูกพันในชาติและระหว่างชาติเป็นสิ่งสำคัญ</p> <p>3. การมองโลกเป็นศูนย์กลาง (Globalcentrism) : เป็นการคิดในลักษณะที่ว่า อะไรเป็นสิ่งที่ดีสำหรับสังคมโลก ไม่ใช่คิดเพียงแต่ว่าอะไรที่จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศของตน ความตั้งใจที่จะพิจารณาตัดสินบนพื้นฐานมาตรฐานโลก ไม่ใช่การยึดถือเผ่าพันธุ์เป็นศูนย์กลาง</p>	<p>1. การใส่ใจต่อประเด็นปัญหาโลก : เป็นความรู้สึกใส่ใจและตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในโลกทั้งประเด็นปัญหาที่ประสบอยู่ในปัจจุบันและปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การใช้ทรัพยากรและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม</p> <p>2. การเป็นสมาชิกพลโลก : เป็นความรู้สึกที่เห็นว่าตนเองมีฐานะเป็นสมาชิกหนึ่งในสังคมโลก นอกเหนือจากการเป็นสมาชิกของสังคมและประเทศของตน ปฏิบัติตนตามหน้าที่พลเมืองที่ดี มีความเห็นวามมนุษย์ทุกชาติทุกภาษามีความเสมอภาคกัน มีศักดิ์ศรีความเป็นคนเท่าเทียมกัน รู้สึกเห็นถึงคุณค่าเพื่อนมนุษย์และเคารพในสิทธิและเสรีภาพของมนุษย์คนอื่นๆ</p>

เมื่อพิจารณาสำนึกสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทย ร่วมกับ งานวิจัยที่ศึกษาคุณลักษณะของพลเมืองโลก พบว่า มีความสอดคล้องกับการศึกษาของ (Cagan and Kubow , 1997; Cogan and Derricott, 1998; ศิริเพ็ญ บุรณศิริ, 2532) ในประเด็นต่างๆ ดังนี้ จากการศึกษาคุณลักษณะพลเมืองโลกใน 25 ปีข้างหน้า จาก 9 ประเทศ พบประเด็นคุณลักษณะที่มีความสอดคล้องใกล้เคียงกับองค์ประกอบสำนึกสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทย 5 ข้อจากทั้งหมด 8 ข้อ คือ 1) มีความสามารถในการมองและจัดการกับปัญหาในฐานะที่เป็นสมาชิกของสังคมโลก, 2) มีความสามารถเข้าใจ ยอมรับ และอดทนต่อความแตกต่างทางวัฒนธรรม, 3) มีความเต็มใจในการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและพฤติกรรมบริโภคเพื่อป้องกันสิ่งแวดล้อม, 4) มีความเต็มใจที่จะแก้ไขความขัดแย้งด้วยสันติวิธี, และ 5) มีความรู้สึกไวและพร้อมที่จะปกป้องเรื่องเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน เช่น สตรี ชนกลุ่มน้อยต่างเชื้อชาติ เป็นต้น

องค์ประกอบของสำนึกสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทย จะมีความสอดคล้องกับการศึกษาคุณลักษณะความเป็นพลเมืองโลกของ ศิริเพ็ญ บุรณศิริ (2532) ซึ่งได้สังเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาโลกศึกษาและความเป็นพลเมืองโลกทั้งในและต่างประเทศนั้น โดยสรุปคุณลักษณะของพลเมืองโลกควรประกอบไปด้วย การมีความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองดีของประเทศ, การเคารพในสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น, ยอมรับวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน, เข้าใจในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ, ยอมรับในการนับถือศาสนาที่ต่างกัน, เข้าใจในความขัดแย้ง, ยอมรับแนวคิดทางการเมืองของแต่ละสังคม, เข้าใจในสถานะเศรษฐกิจโลก, สนใจและติดตามข่าวเกี่ยวกับปัญหาของโลกและวิธีแก้ไข, ให้ความร่วมมือและส่งเสริมสันติภาพ

2. ประเด็นของเนื้อความในข้อคำถาม

จากการศึกษาเนื้อความในข้อคำถามสำนึกสากลที่ Hett (1993) พัฒนาขึ้นจำนวน 30 ข้อ พบประเด็นร่วมในข้อคำถามที่ผู้วิจัยสังเกตได้ดังนี้ เนื่องจากประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นประเทศพัฒนาแล้ว มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เศรษฐกิจ การสาธารณสุข และด้านต่างๆ จนนานาประเทศยอมรับว่าสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศมหาอำนาจของโลก ประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศนี้จึงมีอัตราการรู้หนังสือและมีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่สูงกว่าประเทศอื่นๆ รวมถึงประเทศที่กำลังพัฒนาอย่างเช่นประเทศไทย สำหรับลักษณะข้อคำถามมาตรฐานสำนึกสากลที่ Hett (1993) พัฒนาขึ้นจึงมีลักษณะเป็นการเผื่อแผ่ แบ่งปันความเจริญไปยังประเทศอื่น มากกว่ามาตรฐานสำนึกสากลตามบริบทของสังคมไทย ตัวอย่างเช่น “ฉันรู้สึกถึงความยากลำบากในการดำรงชีวิตของคนที่อยู่ในการปกครองซึ่งใช้ความรุนแรง”, “ฉันรู้สึกว่าต้องทำอะไรสักอย่างแล้ว เมื่อเห็นถึงสภาพความเป็นอยู่ของคนที่ย่ำแย่กว่า”, “ฉันรู้สึกคับข้องใจมาก เมื่อทราบว่าคนเป็นพันๆ คนอดอยากจนตายในประเทศแถบแอฟริกา”, “คนอเมริกันควรมีส่วนทางจริยธรรมในการกระจายความอยู่ดีกินดีของเราให้แก่คนทุกข์ยากในประเทศอื่นๆ”, “บางครั้งฉันจินตนาการดูว่าคนที่เขาหัวโหมจะรู้สึกอย่างไร”, “บางครั้ง

เราจำเป็นต้องเสียสละประโยชน์กับสิ่งที่เราต้องการส่วนตนเพื่อที่จะก่อให้เกิดสิ่งที่ดีที่สุดต่อชุมชนของเรา” สำหรับข้อคำถามทางลบ จะมีลักษณะเป็น “ประชากรของประเทศพัฒนาแล้ว เป็นกลุ่มคนที่ดีที่สุดในโลก”, “การกระจายความมั่งคั่งร่ำรวยและทรัพยากรของโลกที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนั้นควรเป็นเช่นนี้ต่อไป เพราะช่วยสนับสนุนให้คนที่เข้มแข็งที่สุดเท่านั้นที่จะอยู่รอดได้”, และ “ฉันแทบไม่มีอะไรเหมือนกับ คนที่อยู่ในประเทศด้อยพัฒนา” เป็นต้น

3. ความตรงตามโครงสร้างสำนึกสากล

จากการวิเคราะห์ห้อยค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลสำนึกสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทย โมเดลสำนึกสากลที่ Hett พัฒนาขึ้น และโมเดลที่ผสมผสานจากทั้งสองโมเดล ผลการตรวจสอบทั้ง 3 โมเดล พบว่า โมเดลสำนึกสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทย สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรสำนึกสากลได้สูงสุด โดยอธิบายได้ร้อยละ 86 รองลงมาคือ โมเดลสำนึกสากลที่ Hett พัฒนาขึ้น และโมเดลที่ผสมผสานจากทั้งสองโมเดล ซึ่งอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรแฝงสำนึกสากลได้ร้อยละ 82 และ 61 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้ ไค-สแควร์พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการที่โมเดลสำนึกสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทยสามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรสำนึกสากลได้สูงที่สุด แม้ว่าจะมีตัวแปรองค์ประกอบของสำนึกสากล 4 องค์ประกอบ ซึ่งน้อยกว่าโมเดลสำนึกสากลที่ Hett พัฒนาขึ้น 5 องค์ประกอบ และโมเดลที่ผสมผสานจากทั้งสองโมเดล 9 องค์ประกอบ ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักการวิเคราะห์ห้อยธิพลและการวิเคราะห์ถดถอยกล่าวว่า โมเดลที่มีจำนวนตัวทำนายมากย่อมอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรได้ดีกว่า (สุนทร เทียนงาม, 2539) สาเหตุที่ทำให้โมเดลสำนึกสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทยสามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรสำนึกสากลได้สูงกว่าโมเดลอื่น อาจเนื่องมาจาก ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้หรือองค์ประกอบย่อยของตัวแปรสำนึกสากลตามบริบทของสังคมไทยจะมีค่าอยู่ในช่วง 0.50-0.66 สูงกว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบย่อยของสำนึกสากลที่ Hett พัฒนาขึ้น ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.06-0.57

สาเหตุหนึ่งที่ทำให้โมเดลสำนึกสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทย สามารถอธิบายความแปรปรวนได้สูงสุด อาจเนื่องมาจากมาตรฐานสำนึกสากลดังกล่าว พัฒนาขึ้นจากการศึกษาเอกสารงานวิจัยและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในประเทศด้วยอีกประการหนึ่ง ซึ่งอาจจะช่วยลดปัญหาของกระบวนการแปลภาษาจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่งได้ สอดคล้องกับคำกล่าวของเอียน ฟินเลย์ ที่กล่าวว่า “การแปลเป็นทั้งงานช่างและงานศิลป์ คือเป็นความสามารถที่จะถ่ายทอดภาษาได้อย่างถูกต้อง กระตือรือร้น รวมทั้งการเพิ่มสีสัน สอดใส่เสรีภาพ จินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์เข้าไว้ด้วยส่วนหนึ่ง ความรู้ทางด้านภาษาด้านๆ ที่ผู้แปลพึงมีเสมือนหนึ่งช่างหัตถกรรม

นั้นอาจเรียนรู้ได้หรือสอนกันได้ในขอบเขตหนึ่ง แต่ความคิดสร้างสรรค์ที่จะประดิษฐ์งานนั้นไม่อาจสอนกันได้ในขอบเขตที่ตัดเทียมกัน ถึงแม้ว่าอาจจะเตรียม แนะนำและพัฒนากันได้บ้างก็ตาม” นอกจากนี้ ศ.ม.ล. ต๋อย หุมสาย ยังได้กล่าวว่า “มีมากกว่าหนึ่งวิธีที่จะแปล สุดแล้วแต่จะผ่อนปรนให้เหมาะสมได้เพียงใด” (วรรณถ วิมลเฉลา, 2537) จากประเด็นนี้การนำเอาเครื่องมือที่สร้างจากงานวิจัยต่างประเทศเข้ามาใช้ในประเทศไทย จึงควรมีการปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของสิ่งที่ศึกษา แต่ยังคงไว้ซึ่งเนื้อหาสาระที่เป็นแก่นสำคัญของโครงสร้างองค์ประกอบหรือทฤษฎี

4. องค์ประกอบในโมเดลที่มีการผสมผสานทั้ง 2 โมเดล

จากการวิเคราะห์โมเดลที่มีการผสมผสานทั้ง 2 โมเดล มีตัวแปรแฝงสำคัญ 3 ตัวแปร แบ่งออกเป็นสองลักษณะคือ ลักษณะที่ 1 คือ ตัวแปรแฝงสำนักสากลที่วัดจากมาตรที่ต่างกัน มี 2 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรแฝงสำนักสากลที่วัดจากตัวแปรสังเกตได้ขององค์ประกอบสำนักสากลตามบริบทสังคมวัฒนธรรมไทย และตัวแปรแฝงสำนักสากลที่วัดจากตัวแปรสังเกตได้ขององค์ประกอบสำนักสากลที่ Hett พัฒนาขึ้น ตัวแปรแฝงลักษณะที่ 2 คือ ตัวแปรแฝงคุณลักษณะสำนักสากลโดยรวมวัดจากตัวแปรสังเกตได้จากทั้งสองมาตรรวมเป็น 9 ตัวแปร ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพบว่า ตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปรที่วัดจากมาตรสำนักสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทยสามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรสำนักสากล โดยมีค่า R-square เท่ากับ 0.54, 0.62, 0.63, และ 0.46 ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วจะอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรสำนักสากลได้สูงกว่า ตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัวแปรที่วัดจากมาตรสำนักสากลที่ Hett พัฒนาขึ้น โดยมีค่า R-square เท่ากับ 0.50, 0.53, 0.31, 0.24, และ 0.65

เมื่อพิจารณาถึงองค์ประกอบของที่มีความสอดคล้องกันจากทั้ง 2 มาตร ได้แก่ การยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม ของมาตรสำนักสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทย และความหลากหลายทางวัฒนธรรม ของมาตรสำนักสากลที่ Hett พัฒนาขึ้น สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรสำนักสากลได้ใกล้เคียงกัน โดยมีค่า R-square เท่ากับ 0.54 และ 0.53 ตามลำดับ สำหรับตัวแปรที่มีความสอดคล้องกันอีกคู่ คือ การพึ่งพาอาศัยและอยู่ร่วมกันโดยสันติ ของมาตรสำนักสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทย และการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างกัน ของมาตรสำนักสากลที่ Hett พัฒนาขึ้น สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรสำนักสากลได้ใกล้เคียงเช่นเดียวกัน โดยมีค่า R-square เท่ากับ 0.63 และ 0.65 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาถึงน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ที่วัดจากมาตรสำนักสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทย 4 ตัวแปร มีค่าตั้งแต่ 2.33-4.14 สูงกว่า ตัวแปรสังเกตได้ที่วัดจากมาตรสำนักสากลที่ Hett พัฒนาขึ้น 5 ตัวแปร ซึ่งมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 1.07-2.32 เมื่อพิจารณาจากน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดจะพบว่า ตัวแปรการใส่ใจต่อประเด็นปัญหาโลกที่วัดจากมาตรสำนักสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทยจะมีค่าน้ำหนัก

องค์ประกอบสูงสุด เท่ากับ 4.14 ซึ่งองค์ประกอบข้างต้นนี้ไม่มีอยู่ในมาตรฐานนักสากลที่ Hett พัฒนาขึ้น แสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบนี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญและสอดคล้องกับการศึกษาของ Cogan and Kubow (1997) และศิริเพ็ญ บุรณศิริ (2532) ซึ่งพบว่า คุณลักษณะความเป็นพลเมืองโลก ที่สำคัญคือ การมีความสามารถในการมองและจัดการกับปัญหาในฐานะสมาชิกของสังคมโลก พร้อมทั้งต้องมีความสนใจติดตามข่าวเกี่ยวกับปัญหาของโลกและวิธีแก้ไขอีกด้วย

5. ความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน

ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายในของมาตรวัดสำนักสากลทั้งฉบับของมาตรฐานนักสากลที่สร้างขึ้นตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทยมีค่าเท่ากับ 0.84 ซึ่งเป็นค่าที่สูงกว่าความเที่ยงจากมาตรฐานนักสากลที่ Hett พัฒนามีค่าเท่ากับ 0.81 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมาตรฐานนักสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทยมีข้อคำถามจำนวน 43 ข้อ มากกว่ามาตรฐานนักสากลที่ Hett พัฒนาซึ่งมีจำนวน 30 ข้อ สอดคล้องตามหลักการทดสอบแบบดั้งเดิมที่ว่า ความยาวของแบบสอบ (Test Length) มีผลต่อสัมประสิทธิ์ความเที่ยง ถ้าแบบสอบหรือเครื่องมือที่ใช้วัดมีจำนวนข้อมากขึ้น จะทำให้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงมีค่าสูงตามไปด้วย (Gulliksen, 1950; ศิริชัย กาญจนวาสี, 2544)

เมื่อพิจารณาความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายในของมาตรวัดสำนักสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทยทั้ง 4 องค์ประกอบ จะมีค่าความเที่ยงอยู่ในช่วง 0.52 – 0.66 ในขณะที่มาตรฐานนักสากลที่ Hett พัฒนาขึ้น มีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.28-0.70

6. กลุ่มที่มีสำนักสากลแตกต่างกัน

จากการศึกษาวรรณคดีที่เกี่ยวข้องกับสำนักสากล พบว่า ตัวแปรภูมิหลังที่มีผลต่อความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสำนักสากล ประกอบด้วย เพศ, ระดับชั้นปี, การเข้าร่วมกิจกรรมหรือโปรแกรม นานาชาติ, การติดตามข่าวสาร, ทรรศนะทางการเมือง, ประสบการณ์ในต่างประเทศ, ความสามารถทางภาษาต่างประเทศ เป็นต้น ผู้วิจัยได้นำตัวแปรภูมิหลังบางตัวแปรมาศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสำนักสากลที่วัดจาก 2 มาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐานนักสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทย และมาตรฐานนักสากลที่ Hett พัฒนาขึ้น พบว่า มีผลการวิเคราะห์ที่สอดคล้องกันทุกตัวแปรที่ศึกษา โดยพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ในตัวแปร เพศ, สถาบันการศึกษา/มหาวิทยาลัย, กลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษา, ภูมิภาค, การวางแผนศึกษาต่อต่างประเทศ, และการเข้าร่วมกิจกรรมเข้าค่ายหรือทัศนศึกษากับชาวต่างชาติ ซึ่งสอดคล้องการศึกษาของ (Ballou, 1996; Boatler, 1991; Deng and Boatler, 1993; Carlson and Widaman, 1988; Ernster, 1976; Garrison, 1961; Hezeltine and Rezvanian, 1998; Hett, 1993; Torney-purta, 1982)

สำหรับตัวแปรที่ไม่พบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสำนักสากลจาก 2 มาตรฐาน ได้แก่ อายุ, ศาสนา, ระดับชั้นปี, จำนวนภาษาต่างประเทศที่สามารถพูดได้, และการวางแผนทำงานต่างประเทศ

ซึ่งมีความขัดแย้งกับผลการศึกษาของ (Barrows, Ager, Bennett et al, 1981; Boatler, 1992a; Drake, 1984; Garrison, 1961; Hazeltine and Rezvanian, 1998; Hett, 1993; Langston, 1976; Lucero, 1988) อย่างไรก็ตามยังมีงานวิจัยที่ไม่พบความแตกต่างในประเด็นของอายุและระดับชั้นปีนั้นซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษานี้ คือ (Boatler, 1992c; Deng and Boatler; 1993; Wilson, 1975)

อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาถึง ระบบการศึกษาในเมืองไทย โดยเฉพาะในสถาบันการศึกษา อุดมศึกษาระบบปิด อายุของกลุ่มนักศึกษาในแต่ละชั้นปีจะมีความใกล้เคียงกันมากกว่าการศึกษาในระบบเปิดหรือสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ คือมีอายุอยู่ระหว่างช่วง 17-21 ปี จึงอาจทำให้ไม่พบเห็นความแตกต่างในตัวแปรเหล่านี้

สำหรับระดับชั้นปี จากการศึกษาจะพบว่าในแต่ละชั้นปีจะมีกลุ่มอายุที่คละกันเนื่องจาก มีนิสิตนักศึกษาบางกลุ่มสอบเทียบชั้นเข้ามาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาก่อนเกณฑ์การเรียนมัธยมศึกษาตามปกติ จึงทำให้นิสิตนักศึกษาในแต่ละชั้นปีมีอายุคละกัน จึงไม่พบความแตกต่างของสำนักสากลจากการวัดทั้ง 2 มาตรฐานกล่าว

จำนวนภาษาต่างประเทศที่สามารถพูดได้ จากการศึกษาที่ผ่านมาพบความแตกต่างของสำนักสากลและสำนักนนานาชาติสำหรับกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาต่างประเทศที่ต่างกัน (Barrows, Ager, Bennett et al, 1981; Boatler, 1992c, Hazeltine and Rezvanian, 1998; Lucero, 1988) เป็นที่น่าสังเกตได้ว่า กลุ่มตัวอย่างการศึกษาที่ผ่านมาเป็นกลุ่มคนที่อยู่ในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลนั้นจึงอาจให้ความสำคัญกับการศึกษาต่างประเทศน้อยกว่าประเทศที่มีภาษาเป็นของตนเองและไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ ซึ่งกลุ่มนี้ต้องเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจากระบบการศึกษาปกติเพื่อที่จะสามารถนำไปใช้ในการศึกษาต่อและการทำงานต่อไป

ในการศึกษานี้จะเห็นได้ว่า ผู้วิจัยไม่ได้ระบุถึงการศึกษาตรงเชิงทฤษฎีของกลุ่มที่ทราบคุณลักษณะแล้วไว้ในวัตถุประสงค์การวิจัย แต่จากการศึกษาของ (Ballou, 1996; Hett, 1993) พบว่า นักศึกษาที่มีส่วนรวมกับกิจกรรมหรือ โปรแกรมนานาชาติเป็นกลุ่มที่มีสำนักสากลสูง ดังนั้น ข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งพบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีโอกาสการเข้าร่วมกิจกรรมเข้าค่ายหรือทัศนศึกษากับชาวต่างชาติ จากการวัดทั้ง 2 มาตรฐาน คือมาตรฐานสำนักสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทยและมาตรฐานสำนักสากลที่ Hett พัฒนาขึ้น เป็นกลุ่มที่มีสำนักสากลแตกต่างกลุ่มที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมเข้าค่ายหรือทัศนศึกษากับชาวต่างชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ข้อค้นพบนี้จึงเป็นหลักฐานอย่างหนึ่งในการสนับสนุนว่าเรื่องนี้มีผลตรงตามโครงสร้างแบบการศึกษากลุ่มที่ทราบคุณลักษณะแล้ว

ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนามาตรฐานนักสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทย มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1. มาตรฐานนักสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทย และข้อเสนอการแปลความหมายที่เป็นผลจากการวิจัยนี้ พัฒนาขึ้นใช้กับกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาบัณฑิต ดังนั้นการนำมาตราไปใช้จึงต้องคำนึงถึงลักษณะกลุ่มคนที่จะนำไปวัดว่ามีลักษณะหรือช่วงอายุที่ใกล้เคียงกันหรือไม่ หากมีความประสงค์ที่จะนำมาตราไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะแตกต่างไปจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ควรต้องมีการตรวจสอบคุณภาพของมาตราก่อน หรือปรับใช้มาตราตามความเหมาะสมต่อการนำไปใช้จริง อย่างไรก็ตามต้องคงไว้ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญของมาตรา

2. มาตรฐานนักสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทยสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือวัดประเมินผลการจัด โปรแกรมพัฒนาสำนักสากล หรือคุณลักษณะที่ใกล้เคียงอย่างเช่น การมีความเข้าใจอันดีของคนในโลก คุณลักษณะพลโลก นอกจากนี้สามารถนำไปในการเรียนการสอน ด้วยการนำไปใช้วัดและประเมินผลกับ นิสิตนักศึกษาที่มีการลงทะเบียนในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป เกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การศึกษาทางวัฒนธรรมต่างๆ เป็นต้น

3. เนื่องจากน้ำหนักองค์ประกอบของสำนักสากลมีค่าสูงในด้านการใส่ใจในประเด็นปัญหาโลก จากการวิเคราะห์โมเดลที่มีการผสมผสานทั้งสองโมเดล ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Barrow et al (1993) ซึ่งพบว่า การติดตามอ่านข่าวสารต่างประเทศจากหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับความรู้และความรู้สึกต่อความเข้าใจในโลก ดังนั้นหากผู้สอนต้องการพัฒนาให้นิสิตนักศึกษามีสำนักสากลที่สูงขึ้นควรส่งเสริมให้ นิสิตนักศึกษามีความตระหนักใส่ใจต่อประเด็นปัญหาระหว่างประเทศหรือปัญหาในโลก โดยสนับสนุนให้มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่างๆ มากขึ้น

นอกจากนี้การที่พบความแตกต่างของคะแนนสำนักสากลจากทั้งสองมาตร ระหว่างกลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรมเข้าค่ายหรือทัศนศึกษากับชาวต่างชาติ และกลุ่มที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว ดังนั้นหากมหาวิทยาลัยต้องการสนับสนุนให้นิสิตนักศึกษามีการพัฒนาสำนักสากล จึงควรส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมด้านนี้แก่นิสิตนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น เช่น กิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม หรือการจัดประกวดแข่งขันต่างๆ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. เนื่องจากการพัฒนามาตรวัดสำนักสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทย มีองค์ประกอบที่มีความสอดคล้องและความต่างจากมาตรวัดสำนักสากลที่ Hett (1993) พัฒนาขึ้น จึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจหากนำทั้งสองมาตรนี้ไปใช้ในประเทศที่สามว่าจะมีผลการศึกษาที่แตกต่างกันหรือไม่เพียงไร การนำมาตรไปใช้กับประเทศในภูมิภาคเอเชียที่ใกล้เคียงกัน จะให้ผลวิจัยสอดคล้องกับที่ปรากฏในงานวิจัยนี้หรือไม่ เพื่อพัฒนาให้เป็นเครื่องมือวัดที่เป็นมาตรฐานต่อไป

2. ควรมีการศึกษาเพื่อพัฒนาโปรแกรมการสร้างสำนักสากลให้เกิดขึ้นกับเยาวชนไทย รวมถึงการศึกษาโมเดลเชิงสาเหตุเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นเหตุผลักดันให้เกิดสำนักสากลเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการศึกษาที่ผ่านมา โดยส่วนใหญ่เป็นการศึกษาถึงตัวแปรคุณลักษณะที่ไม่สามารถจัดกระทำได้ (Attribute Variable) เช่น เพศ อายุ ระดับชั้นปี รายได้ผู้ปกครอง สาขาวิชา เป็นต้น

สำหรับผู้ที่สนใจศึกษาความสามารถทางภาษาต่างประเทศมีผลต่อสำนักสากลหรือไม่ ผู้วิจัยเห็นว่านอกจากจะวัดความสามารถทางภาษาของนิสิตนักศึกษา จากจำนวนภาษาต่างประเทศที่สามารถพูดได้แล้ว ควรวัดถึงระดับผลสัมฤทธิ์ของคะแนนวิชาภาษาต่างประเทศ ร่วมด้วย

3. ผลจากการศึกษาสำนักสากลที่ผ่านมาส่วนใหญ่ จะพบความแตกต่างระหว่างตัวแปรเพศ โดยเพศหญิงจะมีสำนักสากลสูงกว่าเพศชายในหลายๆงานวิจัย จึงควรมีการศึกษาว่ามีตัวแปรคุณลักษณะทางจิตวิทยาใดกั้นกลางระหว่างตัวแปรเพศและสำนักสากลที่เป็นผลให้เพศหญิงและเพศชายมีสำนักสากลที่ต่างกัน นอกจากนี้ยังอาจศึกษาถึงการทำหน้าที่ต่างกันของข้อคำถามกรณีการลำเอียงทางเพศ ด้วยประการหนึ่ง

4. ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อตรวจสอบคุณภาพของมาตรในการตอบคำถามตามความต้องการของสังคม และการหาคุณภาพความตรงเชิงทฤษฎีในกลุ่มที่ทราบคุณลักษณะแล้วเพิ่มเติม เพื่อใช้ในการปรับปรุงแก้ไขมาตรวัดสำนักสากลให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

5. เนื่องจากข้อมูลของงานวิจัยนี้มีการเก็บข้อมูล 4 สถาบันอุดมศึกษา ซึ่งสามารถนำข้อมูลไปศึกษาความตรงตามโครงสร้างจากแต่ละสถาบันได้ ในลักษณะการวิเคราะห์ Multi-sample analysis ได้ในระดับสถาบัน

6. เนื่องจากการเก็บข้อมูลการพัฒนามาตรวัดสำนักสากลตามบริบทของสังคมวัฒนธรรมไทย ในช่วงเดือนกันยายน ถึงตุลาคม 2544 ระหว่างการเกิดเหตุการณ์ผู้ก่อการร้ายถล่มตึกเวิลด์เทรดและตึกเพนตากอน ประเทศสหรัฐอเมริกา ในวันอังคารที่ 11 กันยายน 2544 ซึ่งสร้างความตกตลึงให้กับคนทั้งโลกและก่อให้เกิดการสู้รบในประเทศอัฟกานิสถานในเวลาต่อมา จึงเป็นที่น่าสนใจว่าเหตุการณ์ดังกล่าวจะมีผลต่อรูปแบบการตอบของนิสิตนักศึกษาหรือไม่ และหากมีการนำมาตรไปใช้ก่อนและหลังจากการเกิดเหตุการณ์สำคัญๆระดับโลกในอนาคต ผลการตอบการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างไร